

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. VII. Quomodo obligatio juramenti tollatur per irritationem,
dispensationem, commutationem, & remissionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

jurasses aliquem punire ista punitione, is autem supplex veniam peteret, & ageret poenitentiam, posses ei sine perjurio condonare: quia juramentum obligabat servato eodem statu, in quo non poeniteret. Laym. cap. 9 IV. Si res jurata facta sit inutilis ad intentum, maximè si magis illius destrutiva, ut si v. g. ex correctione impoenitentis filii notaretur is magis destruendus, quam emendandus; aut si turbanda familia securus rixæ cum uxore, & sic præstet non corrigere. Regin. lib. 18. cap. 56. Bonac. l. c. p. 14. V. Si ita ferant conditiones illæ, quas in quovis promissorio juramento tacite subintelligi, natura & Doctores docent. Tales autem sunt, ut Laym. dicit supra cap. 9. 1. si potero. 2. salvo jure superioris. 3. nisi res notabiliter mutetur. 4. nisi obligatio tollatur. De quo sequens Dubium.

D U B I U M VII.

Quomodo obligatio juramenti tollatur per irritationem, dispensationem, commutationem, & remissionem?

Resp. De hoc ex conditionibus iam positis, & potestate superiorum in suos, ac suorum vota, à Laym. hic c. II. & alios communiter hæc traduntur.

I. Quod spectat ad irritationem, irritare & annullare potest juramentum omnis is superior, magistrus, aut dominus; qui & quomodo irritare potest suorum vota. Sanch. c. 19. n. 7. Suan. Azor. Fill. l. 25. c. 9. q. 9. p. 17. dub. 6. v. Caput seq.

II. Possunt & iidem irritare juramenta promissoria, facta in gratiâ hominis, quotiescumq; ipsam

150 Lib III.Tr II. De II. Præc. Dec.

promissionem seu contractum infirmare iis concessum est.

III. Quoad dispensationem, quicunque habet potestatem ordinariam vel delegatam, vel privilegium disponendi in votis, potest in iisdem dispensare, etiam si jurata sint.

IV. Quoad commutationem, eadem est ratio, quæ de dispensatione.

V. Quod attinet ad remissionem, sive relaxationem, juramentum factum in favorem hominis non potest relaxari, nisi ab eo, cui factum est, at cui is, & promissa materia subjecta est.

VI. Et is quidem potest remittere, etsi talis favor ei juratus esset propter Deum; v.g. si quis propter Deum jurasset pauperculæ eam ducere, potest ipsa juramentum illud relaxare, ut habet Nav. & alii contra Sotum & Sylv. quia licet juramentum principaliter factum sit propter Deum; quia tamen executio est in favorem hominis, ab hominis etiam voluntate dependet.

VII. An etiam civilis potestas relaxare possit iuramenta suorum subditorum in temporalibus, quando justa causa subest, v.g. quia metu, vel per aliam injuriam extorta sunt, controvertitur. Alii negant, alii ajunt, apud Laym. Probabile est, quod docet Sanchez. l.3.c.12. cum Suar. non posse relaxare directè, sicut potestas Ecclesiastica, quando dispensat, sed tantum indirectè, v.gr. ratione materiæ: ut supplingo vicem ejus, cui juratum est, & qui remittere debeat. Plura ad forum externum spectantia circa juramentum, v. apud Laym. supra cap. II. Bonac. l.c.

R
vid.
Vot
dum
ea D
pla,
rem
nis,
fusi
pro
I
Co
dit
fit c
urg
tire
re c
Sim
cle
ma
feti
ri
U
fo
tra